

Mesiangervo (*Filipendula ulmaria*)

Tuntemerkit

- 50-120 cm korkea ruohomainen kasvi
- lehtiruusuke, aluslehdet 20-40 cm pitkiä
- lehtilapa 3-5 parinen, lehtiparien välissä on yleensä pikkulehdykät
- lehti alta hopeanharmaa, reunat toistamiseen sahalaitaiset
- päätölehdykkä on muita lehdyköitä isompi ja yleensä kiinni sivulehdyköissä
- lehtiruodit ovat monesti toiselta sivultaan punertavia
- kermanvärisen kukinnon (huiskilo) koko on n. 5-25 cm
- kukinnon yksittäiset kukat ovat pieniä ja voimakkaasti tuoksuvia

Levinneisyys ja kasvupaikat

- yleinen koko Suomessa kosteilla niityillä, jokien, järvien, meren rannoilla sekä purojen ja ojien varsilla

Kerättävät kasvinosat ja keruuajankohta

- kukinnot kerätään heinäkuussa silloin, kun ne ovat parhaimmillaan
- suurin osa kukinnon pienistä kukkasista on avautunut
- kukinnon yläosassa voi olla vielä tässä vaiheessa nappuja
- kukinnon alimmaisat kukat eivät saa olla vielä ruskettuneita, vanhentuneita eikä niissä saa olla siemenkotia

Keruutekniikka

- kukinto katkaistaan alimman haaran tyveltä leikkaamalla veitsellä, saksilla tai käsin taittamalla
- keruussa voidaan käyttää olalla kannettava astia tai kori

Mesiangervon kukinto, kuva Eija Vuorela

Mesiangervon kukintojen laatuvaatimukset

Kukintojen tulee olla

- vasta avautuneita, tuoreita ja terveitä
- oikeasta kohdasta leikattuja
- tyypillisen värisiä ja tuoksuisia

Ei sallita

- hyönteisten ja kasvitautien vioittamia kukintoja
- ruskettuneita tai vanhentuneita kukintojen alaosia tai kukintoja
- siemenkotia

Uusiutuminen

- mesiangervon kukintoja voidaan kerätä vuosittain samalta kasvupaikalta

Huomioitavaa

- mesiangervo kehittyy nopeasti ja oikea keruu-aika on lyhyt
- kukinnot painuvat astioissa herkästi tiiviiksi kerroksiksi ja lämpenevät
- kasvi sisältää salisyyl johdannaisia, salisyyliallergisten on varottava kasvin käsittelyä